

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 263/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	W. J.	tożsamy z aktem oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>1 . W dniu 24 sierpnia 2019 roku A. W. samochodem marki S. o nr rej. (...) poruszała się w miejscowości K.. Pasażerem jej pojazdu był M. W.. W tym samym czasie, tą samą drogą, w przeciwnym kierunku poruszał się – tzw. wężykiem - samochód marki O. (...) o nr rej. (...). W momencie wymijania się doszło do zderzenia w/w pojazdów lusterkami zewnętrznymi. Po zaistniałej kolizji kierujący O. nie zatrzymał się. Wówczas A. W. pojechała za nim i dawała mu sygnały światłami, by ten zatrzymał się. Gdy ostatecznie kierujący O. zatrzymał się w miejscowości Ł. i wyszedł z pojazdu, A. W. wyczuła od niego woń alkoholu. Wówczas zadzwoniła na Policję.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego W. J. zeznania świadka A. W. zeznania świadka M. W.</p>	<p>k. 25-26, k. 44-46, 00:05:54-00:11:28 na k. 105v-106 k. 7-8 k. 21-22</p>	
<p>2. Na miejsce przybyli Funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w W. asp. A. H. i sierż. M. S.. Kierującym pojazdem O. okazał się być W. J.. Funkcjonariusze Policji zbadali stan trzeźwości W. J. przy pomocy urządzenia A. (...) z wynikiem: o godz. 21:50 – 0,97 mg/l, o godz. 22:07- 0,95 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W. J. został następnie przewieziony do Komendy Powiatowej Policji w W., gdzie urządzeniem A.(...)</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego W. J. protokół badania stanu trzeźwości urządzeniem A.(...) wraz ze świadectwem wzorcowania protokół badania stanu trzeźwości urządzeniem A. (...) wraz ze świadectwem wzorcowania</p>	<p>k. 25-26, k. 44-46, 00:05:54-00:11:28 na k. 105v-106 k. 3-4 k. 5-6</p>	

poddany został kolejnym badaniom mającym ustalić stan jego trzeźwości. Badanie wykazało u W. J. o godz. 22:27 – 1,03 mg/l, o godz. 22:32 – 0,99 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W. J. znajdował się w stanie nietrzeźwości.			
3. W. J. nie był uprzednio karany. W. J. choruje na nowotwór.	Informacja z Krajowego Rejestru Karnego dokumentacja medyczna	k. 101 k. 92-100	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1, 1.1.2	wyjaśnienia oskarżonego W. J.	Oskarżony zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem przyznał się do zarzucanego mu czynu, co zasługiwało na wiarę. Wyjaśnienia	

		oskarżonego, które złożył w toku postępowania przygotowawczego są zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie i uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym, wspólnie tworzą spójną i logiczną całość. Na wiarę zasługują nadto wyjaśnienia oskarżonego dotyczące jego sytuacji życiowej i majątkowej.	
1.1.1 1.1.1	zeznania świadka A. W., zeznania świadka M. W.	Ich zeznania zasługują w całości na danie im wiary. Są spójne, konsekwentne i korelują ze sobą.	
1.1.2 1.1.2 1.1.3	protokół badania stanu trzeźwości urzędzeniem A.(...) wraz ze świadectwem wzorcowania, protokół badania stanu trzeźwości urzędzeniem A. (...) wraz ze świadectwem wzorcowania, Informacja z Krajowego Rejestru Karnego	Jako wiarygodne Sąd ocenił wskazane dowody z dokumentów. Brak było podstaw do podważenia ich autentyczności oraz informacji w nich zawartych. Dowody te zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Zdaniem Sądu w sprawie nie zachodziły żadne okoliczności, które mogłyby podważyć ich wiarygodność.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	W. J.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przepis art. 178a § 1 kk stanowi, że karze podlega, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Przystępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jest przystępstwem powszechnym, co oznacza, że może być popełnione przez każdy podmiot zdalny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Przedmiotem ochrony wskazanego przepisu jest bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego - główny przedmiot ochrony) oraz życie i zdrowie - dodatkowy przedmiot ochrony (J. Piórkowska-Flieger, w: Bojarski, Kodeks karny, 2006, s. 320).</p>			

Z treści art. 178a § 1 kk wynika, że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion: po pierwsze – sprawca powinien prowadzić pojazd mechaniczny, po drugie – prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny powinien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Należy stwierdzić, że wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Niewątpliwie W. J. prowadził pojazd mechaniczny. Oskarżony kierował bowiem samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sąd Najwyższy uznał, że: „pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym jest każdy pojazd drogowy lub szynowy napędzany umieszczonym na nim silnikiem, jak również maszyna samobieżna i motorower (wyr. SN z 4.2.1993 r., III KRN 254/92, OSP 1993, Nr 10). Prowadzenie pojazdu nie ma swojej legalnej definicji. Nie ma jednak wątpliwości,

że prowadzenie pojazdu immanentnie łączy się z podjęciem czynności polegających na wprawieniu pojazdu w ruch, a następnie na utrzymywaniu pojazdu w ruchu (R.A. Stefański, Glosa do wyroku SN z 22.7.1993 r.; II KRN 110/93 oraz J. Wojciechowski, Kodeks karny, s. 102).

Oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm^(3) wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Funkcjonariusze Policji poddali na miejscu oskarżonego badaniu mającemu ustalić stan jego trzeźwości przy pomocy urządzenia A. (...) z wynikiem: o godz. 21:50 – 0,97 mg/l, o godz. 22:07- 0,95 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W. J. został następnie przewieziony do Komendy Powiatowej Policji w W., gdzie urządzeniem A. (...)poddany został kolejnym badaniom mającym ustalić stan jego trzeźwości. Badanie

wykazało u W. J. o godz. 22:27 – 1,03 mg/l, o godz. 22:32 – 0,99 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W. J. kierował pojazdem mechanicznym po drodze publicznej, gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów, co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć, że dla wypełnienia znamion przestępstwa określonego w art. 178a § 1 kk wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym (drogowym lub kolejowym), wodnym lub powietrznym, (np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II AKa 131/04, KZS 2004/9/3). Nie może budzić wątpliwości, że oskarżony prowadził pojazd w ruchu lądowym – jechał on bowiem ulicą w miejscowości Ł..

Występek z art. 178a § 1 kk ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być

również objęty zamiarem ewentualnym. Niezbędna jest więc świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Analizując zachowanie oskarżonego od strony podmiotowej, stwierdzić należy, że oskarżony, spożywając alkohol w dniu zdarzenia zdawał sobie sprawę z tego, że nie powinien prowadzić pojazdu mechanicznego, a mimo to dopuścił się takiego zachowania, umyślnie naruszając zasadę ruchu drogowego, tj. zasadę trzeźwości. W tym stanie rzeczy nie można mieć wątpliwości, że od strony podmiotowej oskarżony swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Podkreślić należy, że kwestia karalności tego rodzaju zachowań jest powszechnie znana.

W niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność oraz winę, a zatem oskarżonemu można zasadnie można było przypisać sprawstwo w odniesieniu do dokonanego przez niego występkę.

3.2. Podstawa prawna

	skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. J.	<p>1</p> <p>2</p> <p>3</p> <p>4, 5</p> <p>6</p> <p>7</p>		<p>- występ z art. 178a § 1 kk zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2</p> <p>- wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk</p> <p>- oceniając przedmiotową sprawę Sąd uznał, że orzeczenie kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy jest najtrafniejszym środkiem reakcji karnej, jaki można było zastosować wobec W. J.</p> <p>- orzeczona kara będzie stanowiła dolegliwość adekwatną do popełnionego czynu, uświadomi oskarżonemu jego społeczną szkodliwość oraz skłoni go do przestrzegania porządku prawnego</p> <p>- Sąd wymierzając karę miał na uwadze znaczny stopień winy oskarżonego. Oskarżony jest osobą dorosłą, nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości co do jego poczytalności, wobec czego w czasie czynu mógł w pełni rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem.</p>

-oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 115 § 2 kk. Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego jest znaczny. Oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, a co za tym idzie takiego, które bardzo często w sposób bezpośredni zagraża najwyższym dobrom chronionym prawem, tj. zdrowiu i życiu ludzkiemu. Oskarżony narażał na niebezpieczeństwo nie tylko siebie, ale też innych uczestników tego ruchu. Sąd miał na uwadze, że spowodował on kolizję. Narażenie na niebezpieczeństwo innych użytkowników ruchu drogowego nie miało więc charakteru czysto abstrakcyjnego

- sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności obciążających

- jako okoliczność łagodzącą sąd potraktował uprzednią niekaralność oskarżonego oraz okoliczność, że oskarżony wyraził skruchę

- zgodnie z art. 69 § 1 kk, zawieszając W. J. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zważył na to, że jej wymiar nie przekracza 1

roku, w czasie popełnienia przestępstw oskarżony nie był skazany na karę pozbawienia wolności oraz że jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa

- Sąd miał na uwadze także przesłanki wskazane w art. 69 § 2 kk. Sąd wyraża przekonanie, że wykonanie kary bezwzględnej pozbawienia wolności nie jest niezbędne dla resocjalizacji oskarżonego

- na podstawie art. 70 § 1 kk Sąd wyznaczył okres próby na 2 lat. W ocenie Sądu, wskazany okres próby będzie wystarczający do osiągnięcia celu instytucji probacji, jak również pozwoli zweryfikować trafność prognozy kryminologicznej postawionej wobec oskarżonego, a jednocześnie skontrolować postawę i zachowanie oskarżonego w tym czasie

- na podstawie art. 71 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego karę 150 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny za równoważną kwocie 20 złotych

- orzekając grzywnę obok kary pozbawienia z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania Sąd miał na uwadze to, że będzie ona stanowiła realną dolegliwość dla oskarżonego, a przez to wpłynie na przestrzeganie przez niego porządku prawnego

- ustalając ilość stawek dziennych kary grzywny Sąd wziął pod uwagę omówione powyżej okoliczności łagodzące i obciążające, zaś wysokość stawki dziennej tej kary – dochody, warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe oskarżonego

- w realiach niniejszej sprawy orzeczona grzywna będzie w ocenie Sądu jedyną faktyczną dolegliwością związaną ze skazaniem oskarżonego za popełnione przestępstwa, bowiem nie można zakładać, że w przyszłości dojdzie do zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego, co do którego, przynajmniej na etapie rozpoznania sprawy i wyrokowania, istniała pozytywna prognoza kryminologiczna

- dla wzmożenia kontroli zachowania oskarżonego w wyznaczonym okresie próby, na podstawie art. 73 § 1 kk oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego w okresie próby i na podstawie art.

72 § 1 pkt 5 kk zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu

- Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat z wyłączeniem pojazdów, do prowadzenia których uprawnia prawo jazdy kat. (...), i (...). Skazanie sprawcy występku z art. 178a § 1 kk łączy się z koniecznością orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Przy określeniu rodzaju i długości czasookresu stosowania zakazu z art. 42 § 2 kk, Sąd uwzględnił wszystkie opisane powyżej okoliczności obciążające i łagodzące. Oskarżony powinien zostać, dla bezpieczeństwa własnego, a przede wszystkim bezpieczeństwa innych użytkowników ruchu drogowego wyeliminowany z niego na co najmniej minimalny okres. Jednocześnie Sąd wyłączył spod zakazu jazdy, do których prowadzenia uprawnia kategoria(...) i (...) mając na uwadze sytuację życiową W. J. i okoliczność, że nie miałby on możliwości wykonywania pracy w prowadzonym gospodarstwie rolnym,

			<p>które stanowi źródło jego utrzymania</p> <p>- Sąd na podstawie art. 43a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 złotych. Orzeczenie tego środka karnego było również obligatoryjne w przedmiotowej sprawie, natomiast jego wysokość ustalona została w oparciu o możliwości zarobkowe oskarżonego, a jej wysokość odpowiada najniższej możliwej do orzeczenia kwocie</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>6. INNE ZAGADNIENIA</p> <p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował</p>			

określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
8	Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie kwotę 420 złotych opłaty oraz kwotę 160 złotych tytułem kosztów postępowania w sprawie.	
8. PODPIS		